

¿Ce este herpesul zoster?

Herpesul zoster (cunoscut deasemenea cum 'culebrilla') este o infecție cauzată de același virus ca varicela, ce aparține familiei virusului herpes. Este numit virus de varicelă zoster (VVZ) sau virus al herpesului uman tipul 3 (VHH-3).

Pentru ca o persoană să dezvolte infecția VVZ, trebuie mai întâi să fi trecut prin varicelă. După o lungă perioadă de adormire a virusului, acesta ar putea să se reactiveze și să provoace un focar de herpes zoster.

Multe persoane desfășoară varicela în vreun moment al vieții, de obicei în perioada copilăriei, chiar dacă o poate avea la oricare altă vârstă. În ciuda faptului că leziunile care le produce pe piele se vindecă, virusul rămâne în rădăcinile nervilor, foarte aproape de măduva spinării a persoanelor infectate, de formă latentă sau inactivă. În momentul când se activează, se răspândește de-a lungul sistemului nervos, cauzând mai întâi durere sau senzație de arsuri.

VVZ nu se transmite altei persoane care a trecut prin varicelă sau persoanei care s-a vaccinat pentru a evita boala. Fără îndoială, acea persoană care nu a avut varicela și nici nu s-a vaccinat poate să se îmbolnăvească de varicelă dacă intră în contact cu o persoană cu focar de herpes.

Cauze

Cu toate că cauza determinată a reactivării nu se cunoaște, herpesul zoster poate să reapară după o deteriorare a sistemului imunitar. Deasemenea i se asociază și îmbătrânirea, sau cum ar fi situații de stres sau oricare alte situații ce ar putea duce la alterarea defenselor organismului.

VVZ en persoane cu HIV

Printre populația în general, între un 3% și un 5% dintre persoanele cu VVZ sunt dispuși să dezvolte herpesul zoster în vreo etapă a vieții. În schimb, după cum indică unele calcule, printre persoanele cu HIV, posibilitățile sunt între 15 și 25 de ori mai mari, și poate să se ivească chiar și în cazul când nivelele de CD4 nu sunt prea scăzute.

Și mai mult, în persoanele cu HIV al căror sistem imunitar este foarte debilitat, adică, cu nivele de CD4 pe desubt de 50, crește riscul, ca o dată ce infecția s-a dezvoltat, herpesul zoster compromite alte părți ale corpului, cum ar fi retina; ceea ce poate duce de formă rapidă la orbire, ce poate să ajungă permanentă dacă nu este tratată la timp.

Simptome

Simptomele herpesului zoster apar, de obicei, fără un avis prețiu și începe cu o senzație de arsuri, dureri înțepătoare, furnicături sau amorțiri în zona afectată. La unele persoane poate să apară o senzație de mâncărime sau ușor jenantă în loc de durere. Alțe persoane, în schimb, pot să simtă deasemenea oboseală, febră, frisoane, durere de cap și jenări la stomac.

Erupția tipică a VVZ apare la două trei zile după ieșirea virusului din rădăcinile nervoase. Este caracterizat prin apariția de pete roșii pe piele sub formă de bășici mici, ce sunt foarte similare celor de la faza inițială a varicelei.

Foarte des, erupția se mărește între următoarele trei și cinci zile, după care bășicile se rup și formează mici ulceratii care supurează, posterior, se usucă și se formează cruste, care se desprind în următoarele două sau trei săptămâni și lasă pielea roșiatică în proces de cicatrizare.

Leziunile pot întârzia mai mult timp în a se seca în cazul persoanelor cu HIV a cărei sistem imunitar este în stare debilitată.

De obicei apar mai des pe zona spatelui, în partea superioară a abdomenului sau pe față.

Tratamentul

Chiar dacă poate fi incomod sau poate chiar să provoace durere intensă, simptomele sale se pot trata. Scopurile tratamentului sunt să prevină extinderea infecției, să diminueze durerea, și să evite ca zona afectată să se infecteze de către vreo altă bacterie.

Leziunile ușoare și prea puțin extinse pot fi tratate cu pomadă (aciclovir), dar în schimb în multe ocazii este mai recomandat tratamentul pe bază de pastile de (aciclovir, valaciclovir, famciclovir). În cazurile mai grave, ar putea fi necesară administrarea intravenoasă, ceea ce poate implica o perioadă de spitalizare.

Pentru ca tratamentul oral să funcționeze mai bine, se recomandă a se iniția luarea lui pe parcursul primelor 72 de ore de la apariția leziunilor cutanee, de aceea este important, ca în momentul când începi să simți vreuna dintre simptomele descrise mai sus, să iei legătura de îndată cu medicul tău de familie pentru a putea iniția cât mai repede tratamentul.